

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ugarske časice za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrto leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrto leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajev, za mesec, 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake vejja značana cena in sicer: Za Ljubljano za četrto leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrto leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje peti-vrste 6 kr., če se oznamilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Kokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravnštvo, na katero naj se biagovolito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, in administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Srbija.

Srbski knez je 22. novembra srbsko narodno skupščino odprl s sledečim govorom: „Po odredbi deželne ustawe je ovaga leta pristopljeno k novemu občnemu izboru narodnih in kneževskih poslancev; počesteni zaupanjem svojih sodržavljanov in svojega vladalca, vi sestavljate drugo zakonodavno narodno skupščino; za mene je istinito zadovoljstvo, da se danes nalazim v sredini vaši in da vas morem pozdraviti s srčno dobrodošlico in odprieti vaše sednice v prestolnici naše milie domovine.“

V tečaju tega leta našel sem se pobujen predvzeti potovanje v Carigrad, kjer sem bil od strani njegovega veličanstva sultana predmet odljene pažnje in laskavega sprejetja. V svojem povratku sem naredil kratko obiskanje pri vladalcu sosedne in prijateljske kneževine rumunske, kjer sem se uveril koliko narod rumunski in njegov vladalec polažejo na dobre odnose z našo kneževino. Skoro za tem odšel sem po svojej osobnej potrebi v pirenske lekovite vode (toplice). Na tem potu so mi dali shodi s presvetimi vladalcem, šefi držav, in z mnogimi visocimi državnimi velikimi oblastji, priliko izmeniti z njimi misli o raznih pitanjih, ki stoejo v zvezi z interesami naše drage domovine.

S čutom priznatljnosti dolžen sem napisati, kako sem bil povsod sprejet srčnim odlikovanjem in imam uzrok mislit, da morejo oni osobni sestanki samo koristni biti za naše državne interese.

Uvaženje in pažnje, katero nam evropske države skazujejo, imeli smo priliko to

leto dvakrat konstatovati; na poziv sosedne prijateljske države je naš polnomočnik udeležil se međunarodne saniteta konference v Beču; tako isto je bila na međunarodnem poštuem kongresu v Bernu Srbija predstavljena pojedno z drugimi državama, in prisotila je v evropsko poštno zvezo, katerega stopanje v življenje, noseći v sebi neosporni značaj napredka in civilizacije, bude se zabilježil kakor dogodaj služeči na čast sednjemu času.

Vlada moja bude vam predložila zakone v vseh strokah deželne uprave, katere potreba dežele terja, in jaz z zaupanjem pričakujem od vas, poštovani poslanci, da jih vzamete u zrel razsodek, kakor obče od vašega rodoljubja pričakujem, da z vašo srčno podporo olajšate moji vlasti teški njen analog. Naša mlada država, pravično želeča, da doseže uslove dobrega reda blagostanja in napredka, i imajoča v vsacem obziru še mnogo doseči in dopolniti, da zavzame mesto, katero odgovarja našim željam in težnjam, ter da more svojemu poklicu odgovoriti brez mnogih materialnih in moralnih usiljavanih in naprezanj.

Povečanje budžeta razhoda je naravna poslednica našega položaja in naših neospornih potreb. Da bi se nove potrebe mogle podmiriti, fu da bi se razhodi mogli pokriti s prihodi, ter da se obdrži ravnoteža v državnem budgetu, bude vam minister financije podnel predlog o novih izvirih prihoda, in jaz s polnim pravom pričakujemo od narodne skupščine, da jim vso svojo pažnjo pokloni in da s svojo razumnostjo in svojim domoljubjem doprinese, da se

pokritje državnih potreb brez dotikanja budžetne ravnoteže osigura.

Govoreč o vprašanjih, ki vas bodo zanimala, mi je žal, da ne morem uvrstiti v ta red tudi zakona o večji odgovornosti ministarske, za kateri se je v ostalem tudi prošla skupščina izjasnila in kateri jaz smatrjam za neobhodno nujen. Svestna svojega naloga, bila bi vam moja vlada izročila predlog zakona v duhu širše odgovornosti ministarske, a ker je nemogoče bilo ta zakon v glavnih njegovih narejenih izmeniti, a da se ne dirne v deželno ustavo to ostavljam vašej razvidnosti in vaši oceni, da razsodite, ali bi ne bilo dobro in koristno, da učinite upotrebo od prava, katero vam daje član (3) deželne ustawe (t. j. ustavo svobodno prenarediti).

Pol povzdanja v vašo rodoljubno delo in prizivajoči blagoslov premilostivega boga na poslove i trude vaše, proglašavam sednico ovoletne narodne skupščine za otvorene. Milan Obrenović.

Pod naslovom: „v Srbiji je izrečeno — geslo slovansko“, pišejo češki „Narodni Listy“ članek, katerega povod je gori citiran prestolni govor v skupščini srbski, pravijo namreč: „Svet slovanski nepodaje še v razmeri k svojej zemljepisnej razširnosti in k številu njegovih prebivalcev tako radostnega obraza, niti v političnem življenji, niti v najvišjih ciljih kulturnih, ka bi ne mogli zabilježiti svoje veselje pri vsacem koraku k boljšemu, karkoli se zgodi v naši velikej rodbini slovanskej. K tacemu izraževanju odkritočrne radosti so nam podali povod najnovejši dogodjaji politični v kneževini

Ljubljana.

Jemeta Pugačev.

(Posl. F. H.)

II.

(Dalje.)

V tem trenotku vstopi častnik, bled in opršen, ter se bliža carici.

Mrzlo ga ta pogleda z vprašanjem:

„Kaj mi imate poročiti?“

„Žalostne novice, veličanstvo!“ bil je odgovor. „Vsa vojna, poslana proti Pugačevu, je potolčena; podvrgel si je uže Katicevo. Obrist Bulov se mu je moral v Orenburgu na milost in nemilost udati. Imenitnega zvezdogleda Loviec-a so umorili in njegovo truplo na droge okolo nosili, da bi bil, kakor se je Pugačev izrazil, „bližje zvezdam“. Veliko mest je upepeljenih, ter bodo insurgenti črez tri dni pred durmi Moskve.“

„Dobro, idite“, odgovori Katarina po polnem mirna.

Potem dokonča uže pričeto pismo na Voltaire-a, ter ga odstopivšemu slugi z povojjem odda:

„Courier v Ferney.“

III.

Poročilo častnikovo nij bilo pretirano; Pugačev je imel svoje ležišče skoro pred vratmi Moskve. A vsem zmagam nasproti, bilo se ga je zdaj manj batiti nego nekdaj; premoten od nepričakovano dobrih nasledkov, podjarmile so ga razuzdanosti vsake vrste, in s tem je pri svojih privržencih vse veljavno izgubil. Da sta mu bila Tugarov in njegova hči zvesta ostala, to se nij moglo prijateljstvu pripisavati; kajti Pugačev je svojo ženo Zofijo zavrgel, in se zvezal z drugo surovo ženskooso.

V važnem trenotku, ko je bil na stopenji, da bi pričel sad svoje goljušije uživati, hotel se je rajši zvijače poslužiti, nego se razsodilni bitvi podvreči.

S pripomočjo podkupljenega častnika, carske osobne straže, mislil je se Katarini na kakov način bližati, ter jo potem umoriti. Luč iz postopja, kjer je Katarina bivala, naznanjala bode njegovim privržencem, da se je napad posrečil.

Večer onega dne, ki je bil za oni hudočin zaznamovan, stopal je Tugarov pred, ob kraji reke Moskve, kjer so stali šatori. Jeza, katero se je zastonj trudil skrivati, blišči se mu iz očij. Héj njegova, nekoliko oddaljena od njega sedeča, boječe ga ogledava, kolikor bolj ga je opazovala, toliko bolj se je tresla; naenkrat se je moralata kaj hudega spomniti, ker se mu je hteča se bližala.

„Oče“, pravi z prosečim glasom, „odpusti mi. Vsaj ne činiš Pugačeva umoriti?“

„Jaz bi njega usmrtil dete?“ zakliče s čudnim smehljajem, — „jaz bi ga umoril? Nijsem-li njegov prijatelj, privrženec?“

srbškej. V nedeljo baš 22. t. m. odprl je knez Milan narodno skupščino srbsko s govorom, ki gotovo vzbudi v mislih vseh Slovanov močni odmev.“ Potem omenjajo „N. L.“ potovanje Milanova okolo vladarjev, evropskih, mnoge finančne a narodno-gospodarske predloge, dalje, kar je najvažnejše, ka bi ne bilo domovini prospešno, ako bi se sedanja deželna ustava premenila v smislu svobodomiselnem?

„Take besede gotovo nij bilo še slišati z stolice kacega vladarja, kar svet stoji. In vendar ta dosedanja ustava v kneževini srbski nij baš tako slaba, katero bi premnogi narodi v drugih mnogo večjih državah in cesarstvih si vsaki den ne želeli zamenjati s to, katera je zdaj blaži in osrečuje. (?) Omenjamo samo, da volilec je vsak Srb, ki plača davek. Izvoljen more biti oni, ki je spolnil svoje 30 let starosti. Eden poslanec priпадa tu na 10.000 osob“.

„Državni uradniki in vojaki ne smejo voliti, niti izvoljeni biti. Plemstva in razločka mej stanovi v Srbskem nij. Uprava deželna je popolnem demokratična, kakor živenje celega naroda srbskega. In vendar vrh take uprave knez opozorjuje še sam narodno zastopništvo, naj ono presoja, kako bi se še marsikaj dalo prenarediti v duhu svobodo ljubečem.“ Nadalje omenja tudi članek različne stranke v Srbiji pred in po volitvah, da so tam poslanci konservativni in vladni zvesti privrženci sedaj vladajočega rodu Obrenovičev in da so osobni neprijatelji kneza Milana le členi opozicije, kar se lehko prigodi pri tako dinastičnem značaji narodne skupščine, da večina ne odobrava vladu kneževe in ne podpira ministerstvo. Dalje se je tudi Milan sam na svojem potovanju po kneževini prepričal, da narod srbski nij zelo naklonjen sedanjemu ministerstvu, ki se upira razvoju občanske svobode in deželnega napredka. Zatorej predлага po končanih volitvah, ki so izpale v prospех Obrenovičev, da se dā celej deželi domača politika, svobodomiselna, ne gledē na sedanje ministerstvo, in to tako, da bi sedanja večina dinastična v skupščini postala izraz svobodomiselne narodne večine. V tem smislu pravijo pak „N. L.“ dalje: „Kakor hitro se v Belegradu pripravi k praporu Obrenovičev še prapor vse-

stranske svobode občanske in politične, postane Srbsko za ostale slovanske dežele in narode, ki so sedaj še pod turškim jarmom, še močnejši a srečnejši magnet v večjih meri, nego je bil Pijemont razdvojenemu občanstvu laškemu.

Knez Milan deluje v novej zgodovini južnega Slovanstva in bodočne države polbalkanske po črti, ki je natanko urejen in v blagej zavednosti, ka se v njegova dela ne bude vtikal politika velevlastij, ki ima analog razrešenje turškega vprašanja.

Edinost in združenost mej Srbije, Rumunijo, Črnogoro in Bulgarijo stopa tudi na površje politike dunajske uže tako odločno in očito, da je nij moč uničiti. Posebno Rumunija se vsak dan samostalne obnaša ob boku Srbije, ter goji s to najprvo jugoslovansko deželico vzajemne proustrehe politične in gromote s tako eneržijo, ki je pravo merilo za daljše čine. In to novo državno in narodno gibanje na dolnej Donavi, merijoče na končno iztrebljenje trhlega in onemoglega gospodstva turškega, godi se pod varnim zaščitom najmočnejše severne velevlasti, ki si je v poslednjih 3 letih vtrdila močni upliv na Balkanu, sè pridobljenim gospodstvom na Črnom morju.

Ker se tedaj vse te velike in za bodočno upravo odločilne zmenje cele Evrope godé na jugovzhodu v srcu slovanskih prebivalcev, mora nas napolniti z okrepujočo, radostno zavednostjo, da bodočnost dobre polovice tega sveta pripada Slovanstvu. Vse te prikazni in zmenje nas še tem več morajo veseliti, ako vidimo, da se to godi pod zastavo svobode občanske in resnega našpredka v političnem življenju.

Knez Milan se nam tu predstavlja, kot pravi vladar slovanski, ki je prepričan da blagor, čast, živenje in razcvetanje slovanskega življa sploh počiva edino v gojenji politike svobodomiselne, v razširjanji prave omike in izobraženosti v smislu slovanskem. A mi tu na Češkem imamo stranko, ki si domišljuje, ka dobro skribi o čast svojega naroda in da izvrstno deluje za Slovanstvo, ko stoji v službi nazadnjaške politike, zagovarja gospodstvo največjih nesmislov, in ljud zapeljuje v duševno jerobstvo. Le duh prave svobode in omike more spašiti Slovanstvo na jugu in na severu. V

Srbiji je izrečeno geslo, v katerem edino le je zmaga!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. novembra.
V državnem zboru je bral predsednik pismo nenavzočnega klerikalnega poslance vorarlberškega, kateri prosi za odpust (da si se sicer javno kot neko junaštvo pripisuje, da nij v tem centralističnem zboru). Prošnja za odpust je bila odbita.

Madočči bodo baje imeli ob novem letu občen shod v katerem se bode govorilo o tem, ali je vstopiti v državni zbor ali ne.

Hrvatski ban Mažuranič v pismu iz Pešte na predstojnika notranjega oddela hrvatske vlade naj hrvatski zastopniki v Pešto pridejo, ker se razpravljajo v odborih ogerskega zabora naivažnejša finančna vprašanja tičoče se Hrvatske in Slavonije kakor Ogerske. — Videti je, da se hrv. zastopniki preradi odtezajo sejam ogerskega zabora.

Na Ogerskem se napovedujejo velike spremembe v strankah. „Pest Lloyd“ sam je uže za to. Ob enem se pravi, da bode vsled tega tudi ministerstvo palo. Dodelanja deakovska stranka vidi svojo nezmožnost, a tudi levičnjaki vidijo, da nijso nicensa dosegli, nego da mej prepirom obeh strank le domovina trpi. Zato se hočejo liberalni elementi obeh strank zediniti — če pojde.

Ogerski zbor bodo dobil od cerkvenopolitičnega odseka zakon o verski svobodi in civilnem zakonu v pretres.

Vnajanje države.

Nemška „Kreuzzeitung“, glavni organ protestantovskih konservativcev hudo polemizuje proti Bismarku zavoljo njegovega zadnjega govora proti socijal-demokratom, v katerem on šole odgovorne dela za zdravljanje socijalnih razmer. „Šolske razmere so bile“, pravi rečeni list, „uže desetletja pod vplivom vlade, katere ud je Bismark bil. Torej on pridiguje svoje krivo vladanje“.

Arnim sme zdaj od zadnjega ponudelka brez policajskega nadzornika iz svoje hiše na spreponde hoditi.

Domače stvari.

— (Shod narodnih mož) zarad volitve v trgovinsko zbornico v četrtek zvezčer je imel dober vspeh. Zedinili smo se v kandidatih, kolikor se uže zdaj dade dolo-

Zdaj stopi Pugačev, vina vroč, na strani svoje druge žene iz šotorja.

„Jemelja, čas je“, kliče kozak, ter povi oči, da bi skril svojo notranjo jezo. „Obleka, kakoršno ima straža, je pripravljena. Tudi straža pri rogostajevih vratih je z nami. Bodi srčau in bodeš car.“

„Torej oblec me“, reče Pugačev. Dvomljivo pogleda poslopja Moskve, katera so se iz daljave kakor velikani kazali. Potem se preobleče, svojo nesramno ženo še enkrat objame, ter odide.

„Prokleti bodi tvoje početje“, mrmra kozak žugaje mu.

IV.

Pred durmi privatne sobe carice stražil je mož, bled ko smrt, in nemakljiv, podobi enak, ter čakal, da so vsi glasovi v palači potihnoli. Potem se obrnivši, hitro odpre vrata sobe, jih za soboj zaklene in stoji pred Katarino.

Carica se prestraši. Neizrekljiv čut strahu se je polasti, ko začujena pred njo stoječo

osobo opazuje, njenemu umrlemu soprogu podobno. A hitro se zdrami. Spoznala je, ka jej od usiljenca preti velika nevarnost, ter hoče najprej pištole zgrabiti, katera je na mizici ležala. A Pugačev, ker ta je bil, jej pot zapre.

„Katarina“, jo hitro ogovori, „me li poznate?“

„Odloži svojo šemo, igralec; vem da si goljuf!“

Oči Kozakove zablisknejo ; Katarina se stresne. Ljubila je življenje, bila je vladarica, imela veliko oblast in lepoto, ter je veselice malikovala. Preudarila je nevarnost in v družem trenotji bila si je zvesta pripomočkov, kateri jo bodo varovali. Njen ošabni glas premeni se v ponižen in mesto zaničevanja jela je prošiti.

„Ne morete me varati“, reče; „nijste Peter III., a ste carju tisočkrat bolj podobni od njega. Vaša zvijačnost in srčnost vam dasti, česar rudeč plaš nikomur ne podeli“. Mej temi besedami je stopila mizici uže

bliže. „Blagoslavljam slučaj, kateri vas je nocoj k meni pripeljal“, potem nadaljuje: „Dosta imam tacega življenja, kakoršno sem do sedaj živel, in dobro vem, ka ste tudi vi trudni svojega igranja. Združite svojo osodo z mojo. Delite z menoj carski prestol. Neizrekljive radosti morem onemu podariti, komur rečem: „ljubim te“. Jemeta Pugačev, se-li branite moje ljubezni?“

Katarina, lepa in veliko občudovana žena, vladarica milijonov podložnih, ubozega kozaka ljubezljivo pri teh besedah pogleda.

Pugačev čuti, ka mora tej moči udati se; v razuzdanosti zadnjih časov izgubil je njegov značaj prejšnjo trdnost.

„Katarina“, zakliče, „moči, s katero očarate, ne morem uiti. Res, nijsem Peter III., temveč ubog kozak, rojen v irgiskih stepah. Svojo ljubezen mi podarite, — hvaležno jo prejmem. Odpovem se svojim čestilakomnim načrtom, ker misel, prestol z vami deliti, navdaja me z radostjo, katere si niti domišljevati nijsem upal. Služiti vam hočem

čiti in v drugih volitve tikajočih se razmrah. Ob svojem času bode v tem listu priporočilo „Narodno društvo“ dotične kandidate možem naše stranke. Ako se bode dobro delalo in vse storilo, nij lehko mogče, da bi nemškutarji zmagali.

— (Slovansko pol. društvo v Primorji), ki bi imelo namen Slovanstvo na severni obali Adrije v svojem razvoju podpirati, — ne bode dobilo vladnega privoljenja, kakor pišejo nemški listi. To se ve, zdanji mogotci rajši podpirajo italijančino, ki škili čez morje, nego avstrijsko Slovanstvo.

— (Mariborsko) prepriko v mestnem občinskem zboru je c. kr. namestništvo v Gradiču rešilo s tem, da je cel občinski zbor razpustilo in bodo torej v Mariboru nove mestne volitve.

— (Nesreča.) Včeraj 27. t. m. popoldne mej 2—3 uro strli so na Rudolfovej železnici vozovi pri prepeljevanji obe nogi 7letnemu sinu ondotnega načelnika postaje g. Zacher-a. Fanta so živega prinesli v takojno bolnico, kjer so mu uže obe noge odrezali.

— (Na železnici) pri Borovnici je hodila ženska. Mašina pridrda in ker se ženska nij dovolj umaknila, zgrabi jo kolo za vihajočo obleko in — jo vrže na „puferje“. Čuvaj to videč, da známenje, vlak se vstavi, ženska se hitro doli skobacá in zbeži, nič se jej nij zgodilo, še ne vedo, kdo je. Pred 50 leti bi bili rekli: copernica!

— (Iz volčega lova) v Bégunjah na Notranjskem se nam piše, da je 25. t. m. ustrelil Martin Meden vulgo Kržič volčico, ki je vagala celih 105 funtov in je v tem kraju uže 30 ovac in 4 goveda poklala. Kmetje so temu izvrstnemu lovcu hvaležni, da jih je oprostil onega strahu za domačo žival.

Razne vesti.

* (O škofu Strosmajerji) piše stara Presse, omenjače njegovo pomoč pri zagrebškem izdanji Theiuerjevih aktov tridentinskega koncila: „Govori se mnogo in piše se o Mecenu, prijatelju Avgustovem in podporniku učenjakov. Kdor hoče Mecena v starorimskem smislu poznati, naj pogleda te akte in naj misli na Strosmajerja, škofa v Djakovaru.“

sužuju enako, hočem vas moliti kakor — — “ — Katarine obraz se je premenil, in naenkrat, prej nego je mogel pričeti stavek dovršiti, skoči k mizici, zgrabi strelno orožje in nanj nameri.

„Na kolena, kmet, suženj!“ kriči Katarina, „na kolena pred svojo vladarico in sodnico.“

Besnost blišči se iz kozakovih očij.

„Malovredna!“ vpije, ter vihti sabljo, a caričine srčnosti se prestraši. „Izvrstna si igralka,“ potem nadaljuje in se k vratim plazi, „a ne sproži! Mogoče je, da bi me ne zadela, ali pak le ranila, in potem — reci lehko noč svojim veselicam in nočnim veseljem. Sablja moja Te ne bode izpustila.“

Dospe do duri, ter jih odpre; a carica se nij upala ganiti.

„Pugačev te pozdravlja, Katarina, a varuj se, vrne se kot Peter III.,“ reče še v slovesu.

„Au revoir Pugačev“, odgovori Katarina.

(Dalje prih.)

* (Duhoven oženjen.) Kakor „Popkrok“ piše, se je letos oženil Fr. Pavlovsky bivši kaplan v Radnici na Češkem, pozneje uradnik pri železnici z Ano Kopačovo, hčerjo železna, chefa na nekej postaji blizu Litoměřic. Poroka je bila v protestantovski cerkvi P. pri Roudnici. Ker se vsled postav ne sme duhoven v Avstriji ki je bil posvečen in složil oblubo ne sme ženiti, stopil je tedaj v zvezek sedmograškega občanstva, k evangelijskemu veroizpovedanju, ter tako dobil dovoljenje da se sme ženiti. Jako se je pražki konsistorij tej ženitvi upiral.

* (Krojaški račun — popotni list.) Londonskemu svetovnemu listu „Times“ se iz Hendaiye ta-le dogodbica poroča: „Na španjskej meji se navadno pregledujejo vsi popotni listi, ali „posi“. Dotični Karlistični policijski agent pak ume čitat samo španjski i še to jako slabo, največ se čudi, da je mnogo tacega na svetu, ki je videti, kakor bi bilo pisano a vendar nij španjsko. Nedavno je moral pri Behoviji, nekov moj prijatelj, mlad pravnik čez mejo in ker nij imel popotnega lista, izyleče nekov neplačani, krojaški račun, ter ga resno pomoli tja mejnej straži. Stražnik napazljivo pregleda vse grbe, ki so bili na krojaškem računu, od orla in leva cesarskih in kraljevih odjemnikov, do grba turškega sultana, — vse na tanko, zgrne potem račun prav spošljivo skupaj, ter ga poda z globokim poklonom pravniku nazaj, misleč, da je mož, kateremu toliko vladarjev spričalo daje, — zadostti legitimiran.“

Narodno-gospodarske stvari.

Gospodinja.

Podlaga domače sreče in miru je dobro uredjena, prijetno upravljena domačnost, vir blagostanja je delavnost in marljivost pri pametnej uporabi časa in sredstev. Vodilno in oživljajoče načelo vsega tega je — hišna gospodinja.

Prvi pogoji dobro urejene domačnosti ste čednost in čistota v vsem in povsodi. — Malo je mož, ki bi ne cenili in čislali dobre in tečnih jedil in gotovo je, da se dajo slednja z enakimi sredstvi dobro in slabo pri pravljati. Mož, ki se trudi za rodovino, vsede se radostnega srca, k čisto pokritej mizi, na katerej mu skrbno in tečno pripravljena jedila, naproti diše in vabljivo pozdravlja; plačilo, ki ga gospodinji podari, je prijazen obraz in hvaležen pogled in kar je poglavitno, če se je s tekom najdel do stega, miren postane, kar je v domačnosti najsvetjeji varuh sreče. Nij treba ravno mnogo jedil, kajti zadostuje uže najpriprosteje kosilo, če je le slastno in okusno pravljeno na čedno pogrnenej mizi od ljubljenej gospodinje.

Baš tako je tudi res, ka je malo mož, ki bi ne čislali čisto in lepo perilo in to čedno perilo odlikuje tako delalca, kot moža v fraku ali suknni s kričcem na prsih. Iu če se tudi delavska srajca uže v pondeljek zapraši pri delu, skrbno roko hišne gospodinje je tū takoj poznati, ker se pod prahom vendar skriva čednost in snažnost, katera vabi z zadovoljnostjo in blaženostjo k pogledu.

Blagor možu, komur lastna domačnost sladi priběžaličše, ki ga vabi domu, ako piye enkrat v gostilnici steklenico piva ali vina, da bi se z prijatelji sešel, ker ga doma pričakuje njegova zvesta ženica, premila mati njegovih otrok, kajti tu je doma, tu je pravo zakotje ter gre po trudu in delu k počitku s svojimi.

Toda gorje možu, ki pohajkuje zaradi raztresnosti in oglušenja njegove razdraženosti po krčmah in kavarnah, ker se mu ne dopada v nerедnej domačnosti, kjer ga neredno oblečeni in poredni otroci njegovi žaloste in jezé; ako ga nobena ura k odbodu ne opominja, nobena vez pri srcu ne будi, ki ga veže na ženo in otroke! Vsaj je mnogo mladih deklet, ki so prisiljene, skrbeli za svojo domačnost, je-li slednja redna, bode

marsikateremu opuščenu, pošteuemu, mlademu dekletu uglasila pot v zakon, kajti, še je prav mnogo poštenih mož, ki jim je na tem ležeče, da se oženijo s pošteno deklico, ki postane marljiva gospodinja, še je mnogo tacih mož, ki jim je na tem več ležeče, nego na bogati doti, obstoječi v toliko in toliko tisočih, ki jim baš malo koristijo često, ker žena ne ume uporabljati časa in vseh sredstev in mnogokrat prekorači svoje zahteve, nego je daja obresti.

Delavnost in marljivost, uredba časa in sredstev so pravi viri blagostanja, rekli smo v začetku, in tako je tudi, kajti delavnost in marljivost posamezna ne koristite nič, ako gospodinja ne umeje urediti čas in pripomočke; da slednji zadostujejo, treba je take uredbe, ker čas je drag in se mora natanko uporabiti; neverjetno je skoro, koliko časa se izgubi pri iskanji založenih stvari, koliko izgnbe, ako se ta ali ona stvar opusti storiti, ali pa če se pozneje le polovičarsko izgotovi.

Prijeten vtis stori na vsacega gosta, ako vstopi v čisto in snažno sobo, kjer ga hišna gospodinja, če tudi priprosto pa čedno načrvena, brez kakih zadrege pozdravi prijazno.

Nij se gostu treba sramovati rudečice na licih gospodinje, ako nenadoma pride in vidi družino pri kobilu; prihod njegov ne sme uzročiti kako bojazno tekanje sem in tia, da bi se pospravilo to ali ono s poto; sladkor v njegovej navzočnosti še le razsekat, ki se mu ponudi v kavo, bilo bi nespodobno.

V domačnosti vsem ustreči je kaj lehko, ako je le veselje tu do reda in dobre volje, združeno roka v roci.

Umano v domačnosti gospodinjiti, ne more nobenemu mlademu dekletu škoditi, nego le mnogo koristi. Kakor smo omenjali nij vsacemu dano, oženiti se; mnogim dalje tudi nij podeljeno, ka bi si baš sčenitijo zagotovili brezskrbno bodočnost, torej jim bode jako koristilo, ako razumē izhajati in se zadovoliti s svojimi sredstvi. Olajšano jim je, če si vedo svojo jutranjo čepico in domačo obleko sami izgotoviti, ker na ta način prihranijo mož za toaleto mnogo stroškov. Toda celo možem, katerim bi tudi le-ti stroški preglavice ne delali, dopada ženica v obleki, katero je sama naredila, baš tako, ka imajo i vidijo svojo soprogro rajše v tej obleki, nego v salonu.

Podari li osoda dekleta pozneje, ali pa po možitvi tako postavljenje, katero je dovoljuje, domačnost v širšem smislu, od tajih ljudij spravljati in če hoté živenje svoje tako upraviti, je vendar vsakako dobro, da se same prepričajo in pregledujejo celo domačnost. Varnost pri domačnosti se ne smé podecenovati.

Ako tedaj marljivost in delavnost, uredbo pripomočkov in čas smatramo kot vir blagostanja, vendar se v živenji nahajajo izjeme. Izprevidimo, da trud in skrbi tudi vselej ne pomorejo. Gotovo potem nasledujejo pravresna in tužna trenotja. Če nam pa dobra vest pravi: „Ti si svoje pošteno izvršil,“ tedaj neobupamo tudi v nesreči, mislimi budem dalje, delali in se trudili, zaupali budem v boga, na blagoslov njegov k novemu delu, ter budem s čilim pogumom pričeli nova podvzetja.

Nam li manjka tolažbe in dobre vesti, potem je mnogokrat uničena moralična in fizična moč, ki ima za nasledek popolni pogin.

Mlado dekle res nikjer nij v boljem zavetji, gotovo se lepši ne more izučiti v gospodinjstvu, nego baš pri gospodinjstvu svoje matere, kjer pa razmere to ne pripuščajo, nij treba to lehkomešno zanemarjati; nij še vse, ako se dekle nauči tūkuhati in tam zopet živati. Vse to je treba, ka se izuri a nauči v tihej domačnosti, kar je še slednjo v tesnej zvezi.

Zatoraj se uže predlaga, ka se ustavové hiše, v katerih bi mlada dekleta imela priliko pod vodstvom in varstvom izurjene gospodinje se v vseh strokah gospodinjskih

